

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 730
 @ ביום שני בערב תענית ט' באב.
 (במידה ועד אז לא יתגלה מלך המשיח).
 @ ביום שלישי, סיום הצום בשעה 19:59
 @ במוצאי תשעה באב "ברכת הלבנה".

בס"ד ו' מנחם-אב ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 19:19
 צאת השבת - 20:09
 רבנו תם - 21:01
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידון: "חזון ישעיהו"
 (ישעיה א')

פרשת דברים שבת הדר

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

פניני פרד"ס על איכה:
תשעה באב הינו יום האבל הלאומי, לא רק של העם היושב בציון, אלא של העם היהודי כולו לפזורותיו. מליוני יהודים, בכל קצווי תבל, חולצים את נעלי העור ומחליפים בנעלי גומי. יושבים על הקרקע וקוראים את מגילת "איכה" - על חורבן בית המקדש וגלות ישראל. יממה תמימה של צום מוחלט. העם היהודי מתאבל על חורבן המקדש וגלותו הקשה שנמשכת תקופה כה ארוכה. אין עוד עם בעולם, שלא השלים יום אחד עם הגלות ומצפה יום יום לביאת משיח. אין עוד עם בעולם שחרף העובדה שהצליח לחזור לארצו ולשלוט בה, הוא עודנו בגלות ומצפה למשיח שיקבץ את נדחי ישראל מארבע כפות תבל. **יבנה המקדש השלישי ויחזיר לידינו את כל חלקי ארצנו הקדושה כפי שהובטחה לאברהם אבינו.**

מלניני הפרשה:
 הקדמה קצרה לדברי התוכחה של משה סמוך לפטירתו. מינוי שופטים ושוטרים שיעזרו בהנהלת המחנה. חזרה על פרשת המרגלים. מסעי בני ישראל על יד הגבולות של אדום, מואב ועמון. כיבוש ארץ סיחון ועוג. חלוקת ארץ עבר הירדן מזרחה לבני ראובן, בני גד וחצי שבט המנשה.
"אלה הדברים אשר דבר משה"
משה דיבר לישראל 36 יום מר"ח שבט עד ז' אדר, בגימטריא "אלה" 36 - אשר דיבר משה. (אור החיים).
"אלה הדברים אשר דבר משה"
 ידוע "אלה" - ראשי תיבות אבק לשון הרע, על זה דיבר משה אל כל ישראל. ועוד פירוש אלה - ראשי תיבות אדם משומר לשונו. אומר הגאון מוילנא על כל רגע ורגע שאדם חוסס פיו בעולם הזה, יזכה לאור הגנוז בעולם הבא שאין כל מלאך ובריה יכול לשערן.
"אחד עשר יום מחורב"
 אומר הכלי יקר שיש כאן רמז על אחד עשר יום שמתאבלים על חורבן בית המקדש בשנה, והיינו תשעה ימים של חודש אב ושבעה עשר בתמוז ועשרה בטבת.
"ואת יהושוע צויה"
 יהושוע מלא עם שני ווין. אומר המהרי"ל דיסקין כי יש בתורה 30 פעמים השם יהושע, ואחד מהם מלא, וזה כמו שתיים, יהיה בסך הכל 31, רמז שיהושע כבש 31 מלכים, ומפרט בספרו כל השלושים פעמים שכתוב השם יהושע.
"ראה נתתי לפניכם את הארץ..."
"ראה נתתי" ראשי תיבות הן (שמחה) כאשר אדם נותן לרעהו בלב שלם (במיוחד במתן צדקה) הדבר גורם לנותן שמחה גדולה. כאן הקב"ה מבטיח לאבות האומה אברהם יצחק ויעקב לתת את הארץ לעם ישראל הבטחה שנמשכת עד היום.
"ולבן וצרות ודי זהב"
 לרמוז צריך לילך תמיד לבתי כנסיות ובתי מדרשות שהם **צרות ה'.** ודי זהב - לומר די זהב ולכסף שאינם מלווין לו לאדם לא כסף ולא זהב אלא מצוות ומעשים טובים.
"אחד עשר יום מחורב"
 שיהיו זהירים באחד עשר מסממני הקטורת לאומרם בכל יום בכוונה, כי היא מצילה מחרב וממגיפה ומשטן שזהו הר שיעיר. עד קדש ברנע - ר"ת: עק"ב, והוא עקב וענוה יראת ה'.

איכה - כתוב בסדר הדורות: איכה - ר"ת: אני ירמיה כהן הענתות. (סדר הדורות)
איכה - ר"ת אני ירמיהו כתבתי הקינות. (בעלי התוספות)
איכה - כל המגילות נכתבות על קלף פרט למגילת איכה, שהיא נקראת מן החומש. זאת, משום שאנו מקווים כל יום להיגאל מן הגלות ולהפוך את יום החורבן ליום שמחה. ואילו כתבו את מגילת איכה על קלף, היה נראה הדבר כאילו אנו מתכוונים חליה, להשתמש בה משך שנים רבות.
"בכו הבכה"
 למה רשום פעמיים (בכיה)?
 רבי אומר: לפי שכל מכות שלהן כפולות. שכן ירמיה היה אומר: "שבר על שבר נקרא", "בכו תבכה בלילה", "עיני עיני ירדה מים", "חטא חטאה ירושלים", וכל כך למה? משום שחטאו בכפליים, שנאמר: "כי שתיים רעות עשה עימני", וכיוון שחטאו בכפליים לקו בכפליים שנאמר "כי לקחה מיד ה' כפליים בכל חטאתיה". אך לפי שמכותיה כפולות כך גם נחמותיה, שכתוב "נחמו נחמו עמי"

פינת הניבים והפתגמים
מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב = מיום שבו צער רב ליום שמחה וגיל.
דוגמה: ביום נפטר סבא רבא [אבי הסב או הסבתא] נולד בן בכור לנכדתו, וכך הפך היום מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב.
מקור: והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב [אסתר ט כב]. (ניבונכו)

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. **הסירו מכשול מדרך עמי!** אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"שבת חזון"

השבת נקראת 'שבת חזון', על שם הפטרתה - 'חזון ישעיהו בן אמוץ' (ישעיהו א, א-כז). ההפטרה כוללת את פתיחת ספרו של ישעיהו, ובה נבואת תוכחה חמורה כלפי עם ישראל, הממשיכים במצוות שבין אדם למקום (קרבתו ותפילה), אך מלאים בעבירות שבין אדם לחברו (רצח, הטיית משפט, גזל), כסדרם ועמורה בשעתו.

על "שבת חזון" היה אומר הצדיק רבי אברהם יעקב ברבי ישראל מסאדיגורה: השבת הסמוכה לתשעה באב - יום הבכי והאבל על חורבן בית מקדשנו ותפארתנו - היא שבת גדולה וחשובה. משל למה הדבר דומה? לאדם המצוי בחדר אפל, ובא חבירו ומכניס לתוכו נר דולק. מה חביב אותו נר, המפיץ אורו במחשכי החדר! בדומה לכך - אומר האדמו"ר, כשבא האור הזך של שבת קודש בימים של "בין המצרים", שהם ימי עצבות ומנהגי אבלות על חורבן בית מקדשנו והגלות המר, הוא משפיע לנו אור יקר ונאנו ששים ושמחים בו ביותר. (פרפראות לתורה)

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חינוך בתשעה באב
מחנכים את הילדים לקיום חלקי של מנהגי ודיני האבילות על החורבן. ההלכה מבחינה בין המישור האישי למישור הסביבתי. במישור האישי, מקילה ההלכה, ועל כן אין מחנכים את הקטן לצום בתשעה באב (אבל אין מפנקים אותו במאכלים מעודנים, כדי שיתאבל עם הציבור). במישור הסביבתי והחברתי, מחמירה ההלכה, ועל כן מקפידים שהופעתו החיצונית של הילד תשתלב באווירת "עגמת הנפש" הכללית של המבוגרים ולא תפגע בה. כמו כן מחנכים אותם במישור הרוחני להבין את משמעות החורבן. עקרונות אלו יפים גם ביחס לכלל התנהגותם של הילדים בתשעת הימים. המטרה היא "חינוך ליראת ה'", שהקטן כשישאל על מה זה, יסבירו לו עניין חורבן בית המקדש". הוא אומר, המטרה איננה להקנות לו הרגלים התנהגותיים לקראת תקופת הנערות והגדלות (זוהי המטרה הראשית של חינוך קטן למצוות) אלא לעורר בו סקרנות ולהביא אותו לשאול על מנהגי האבילות - להסביר את משמעות החורבן ולעורר בו כמיהה לבנין המקדש. יולד שאינו מסופר ואין בגדיו מבוססים מתחזקת בו תחושת האבילות.

כל הישועות והברכות לאליעזר אמיתי הי"ו
שתים לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדו ויזכה לזיווג הגון משורש נשמתו הטהורה ויתברך ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבו לטובה ורפואה לאימו **אסתר** בת נרגיס מנב"ת להבדיל לעיני רחמים אמיתי בן שמעון ז"ל

תהילים ל"א
מתקיים כל שבת בשעה 14:00 בבית הכנסת בוכרים. חלוקת ממתקים ופרסים לילדים. כל המעוניין לתרום **ערכת לימוד וכלי כתיבה** לזיכוי הילדים, יתברך בכל הברכות ויזכה שיקראו תהילים להצלחתו ולמשפחתו **משה: 050-9435597**

רפואה שלימה
לזבריאל יצחק פור בן שולמית הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **זהבה** מנב"ת וירוו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות לשלמה אלבייליה הי"ו
שתים לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדו ובעד כל משפחתו. שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וברכה והצלחה לילדיו, שיתברכו בכל מילי דמיטב וירוו נחת מכל יוצאי חלציו.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של **הראשון לציון** הר"ה י"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יקרוץ על מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם"

מכרה והצלחה
לניר ואסנת מישולם הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו בבריאות ובפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים ויתמלאו כל משאלות ליבם לטובה בנחת ושלווה וזיווג הגון לילדיהם. וברכה והצלחה לזוג הטרי **אריאל ושיף הי"ו** שיזכו לזרע קודש בר-קיימא

ברכה והצלחה
לשמחה בת כרמלה שתבורך מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שיאיר הקב"ה דרכה ומזלה מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה.

מכרות ואחיות לפסיט
לרמי ושרה שליבוזדה הי"ו להולדת **הבת** מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. וברכה **לאשר שלמוזדה הי"ו** ול**אלברט וסימה-חיה בן ציון** שירוו נחת מיוצאי חלציהם

לע"י הצנוע והענו **ציון מוסאי ז"ל** בן שבתאי ורחל שיחיו נפטר י"ג מנחם-אב תשל"ו **ביום שבת פקידת שנתו.**

לע"י הצדיק והצנוע **רחמים אמיתי** בן שמעון ז"ל נפטר ז' מנחם-אב תשס"ה **ביום ראשון פקידת שנתו.**

לע"י החסיד והישר **שמואל מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל **ביום ראשון ז' מנחם-אב פקידת שנתו.**

מכרה והצלחה
זא"ז ורבקה ישר הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים. לרפואת והצלחת כל ילדיהם ומשפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וזיווג הגון משורש נשמתו הטהורה **לדרור בן רבקה הי"ו.**

רפואה שלימה
לרחל מוסאי בת ביבי מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושסי"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה שבתאי בן זליכה הי"ו.

שבת שלום ומבורך

לשילוחי נשמת :		בריאות והחלמה איתנה :	
דניאל דינינו בן עליזה ז"ל יפת בן דוד סעיד ז"ל מרים יעיש בת שמחה ז"ל ליאורה עטיה (נאמן) ז"ל בת שושנה שתחיה מזל דיין בת עליה ז"ל נזימה אלדד בת מרים ז"ל סלבינו כהני בת גולי ז"ל	רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל שמואל משה בן דוד ומרים ז"ל חיים בן-עזרא בן ויקטוריה ז"ל שלמה קורלי בן דניאל ז"ל	רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה ישראל פריג'י רפאל בן מרים הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת נהיית מוסאי בת פרי מנב"ת	שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו		בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות תשעה באב

סעיף א - בסעודה המפסקת אסור לאכול שני תבשילים, ואפילו בישראל מין אחד בשתי קדרות, אלא שאחד עבה ואחד רך גם זה חשוב שני תבשילים, אבל אם שניהם שוים אלא שהוצרך לבשל בשתי קדירות מפני שבני הבית מרובים מותר לאכול משניהם, ושתי ביצים האחת קשה והאחת רכה שראויה לגמיעה חשיבי שני תבשילים. אפילו דבר הנאכל כמות שהוא חי אם נתבשל, חשוב תבשיל לענין זה, ובאפיו אפילו כמה מינים אין דין שני תבשילים.

סעיף ב - נהגו לישב על גבי קרקע בסעודה המפסקת, רק שיתן איזה שטיח או בגד להפסיק בינו לבין הקרקע, ולא ישבו שלשה לאכול ביחד, כדי שלא יתחייבו בזימון, ואפילו ישבו ואכלו יברך כל אחד לעצמו בלי זימון.

סעיף ג - אין אומרים וידוי ונפילת אפיים במנחה של תשעה באב מפני שנקרא מועד, שנאמר "קרא עלי מועד לשבור בחוריי".

סעיף ד - תשעה באב אסור באכילה ושתייה ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המיטה, ולילו כיומו לכל דבר. ואין אוכלים אלא מבעוד יום, של ערב תשעה באב. ובין השמשות שלו אסור כיום הכיפורים, ואם קיבל עליו בפרוש בשפתיו שלא לאכול אחר שסעד סעודה המפסקת אסור לאכול יותר אפילו עודנו יום, אבל אם קיבל עליו בהרהור בלבד, אינה קבלה. והכל חייבים להתענות בתשעה באב, ואסור לפרוץ גדר.

סעיף ה - מעוברות ומניקות שפטורות משאר צומות של דברי קבלה, מתענות ומשלימות בתשעה באב. ומעוברות ומניקות שיש להן חולי, אפילו אין בו סכנה, אין להן להתענות בתשעה באב, ואם יש להן חולשה רבה, יעשו שאלת חכם. ונכון לעשות שאלת חכם בכל מקרה, ויולדת תוך שלשים יום ולילה, יכולה להקל שלא להתענות בתשעה באב, ותאכל מיד בבקר. וכל שכן שיכולות המעוברות והמניקות, וכן יולדות, להקל באופן שחל תשעה באב בשבת, והתענית נדחת לאחר השבת, מכל מקום ראוי שהיולדת תוך שלשים יום לא תאכל להתענג, אלא כדי קיום.

סעיף ו - חולה, אפילו אין בו סכנה פטור מלהתענות בתשעה באב, וחולה שנתרפא ועודנו חלוש ומצטער מאוד בתעניתו, מותר לאכול, ואין צריך אומד, רק שלא יאכל למעדנים.

סעיף ז - ראוי ונכון להחמיר שלא לעשן סיגריות בתשעה באב. ובפרט יש להחמיר בעת קריאת איכה וקנינות בבית הכנסת, אבל לצורך קצת, כגון למי שרגיל מאוד בעישון, ויש לו צער גדול במניעתו מעישון סיגריות, יש להתיר לו לעשן בתשעה באב בצינעה בתוך ביתו וכדומה, אבל לא יעשן בפרהסיא בתשעה באב.

ובשאר הצומות אף הנוהגים לעשן ביום טוב, על ידי הדלקה מאש לאש, דחשיב אצלם לענין זה כאוכל נפש דשרי ביום טוב, אפילו הכי מותר לעשן בתענית.

סעיף ח - רחיצה אסורה בתשעה באב בין בחמין ובין בצונן ואפילו להושיט אצבעו במים אסור, ובשחרית נוטל ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, ולאחר שניגבם ועדיין לחות קצת מעבירים על עיניו.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כה הדיבור - פרשת דברים

הפרשה מלמדת אותנו מהי הוכחה וכיצד מוכיחים? משה רבינו ע"ה חיפש דרכים, קרקע, וזמן נכונים. לשני דברים השיג גם תוכחה וגם לא הייתה פגיעה באף אחד ובכל שלב. על זה רמזו שם הפרשה **דברים** אל תקרי דברים אלא **דיבורים**. כשיש דין ודברים, קודם פשרה, דהיינו להיות פושר, ולא רותח ומתלהם וכך הדברים נשמעים. **דברים**=**דברים** ברויים רבים יש מספרים וכך פוגעים באחר. **דברים**=נשים לב שהאות הראשונה והאחרונה יוצרת את המילה **דם** והתיבות האמצעיות יוצרת את המילה **דיב**. על זה אומר שלמה המלך ע"ה "מרב דברים לא ייחדל פשע". מזה נלמד שכנסיים לדין ודברים עם האחר, זה יוצר ריב או שפיות דמים. "פנו וסעו לכם..." לפני המחלוקת פנו וסעו מהמקום פן תרבה המחלוקת.

"בערבה, בהר, ובשפלה ובנגב... ובואו הר האמורי". בכל מקום נשים לב לאמורי, היינו למה שאתה אומר. **ערבה**=**העבר**, לא מזכירים את עברו של האחר, אלא **בערבה**=**עובות** אחד עם השני. "**בהר**"=אל תרגיש גבוה ממנו. **בהר**=**הרב**, כל שכן מעל רבו. "**בשפלה**"=לא להשפיל את חברו. "**ובנגב**"=אחרי ההשפלה מנגב דמעויות. "**ורוצחות**"=**רוצחות**, ברבים דהיינו שיושבים בקבוצות, הלשונית שהן כמו חרבות, רוצחות, דהיינו לא לשפוך דמו של האחר. "**תפל**"=**לפני** פגיעה תעצור. "**פארן**"=**נפאר** אחד את השני ונראה מעלותיו של האחר. "**ודי זהב**"=**ודי זהב**. רואים שמה רבינו ע"ה דיבר בעדינות וברמזים נשים לב לפני כל תיבה ותיבה יש את המילה **בן**. רמז לנו שלפני כל תיבה שנדבר, נעצור נחשוב ונבדוק מה תהינה התוצאות לאחר הדיבור, והאם כדאי להוציאם ואם לאו לא נוציא. כך נזכה לומר רק את הרצוי ולא את המצוי. ה' יזכנו שנקח מהפרשה את הזכות שבהוכחה. (מעבדכם א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

משככי כאבים טבעיים

פלפלת - הפלפל האדום החרירי ומגוון סוגי הפלפל מכילים חומר פעיל בשם קפסאיצין. החומר הזה מכלה חומר נוירוכימי בשם P-a המעביר את אותו הכאב, ובכך פלפל הצילי משכך כאב. ישנן משחות קונבנציונאליות המכילות קפסאיצין, אך הן עלולות לפגוע בכבד. ניתן להשתמש בקרמים שונים המכילים פלפלת (capsicum), פלסטרים, משחות ומיצויים (שמן מושרה עדיף על בליעה). מיועד לכל כאבי השרירים, המכות היבשות ודלקות פרקים.

אגוז מוסקט - אגוז המוסקט מגיע אלינו בצורתו המעובדת לאבקה או כאגוז שלם, וניתן אף למצוא את קליפת האגוז, 'מאשיה', יקרת הערך. המוסקט מעורר, ועם זאת מרגיע לחץ דם ועוזר לשינה איכותית יותר בלילה. בכל זאת, יש לצרוך מיוונים נמוכים ממנו.

” ואבותינו סיפרו לנו ”

קינת השכינה - לתשעה באב

את פעמיו אל הכותל המערבי. השעה הייתה שעת לילה. ר' אברהם החל לשפוך את תחינתו לפני הקב"ה, בבכיות רמות וזעקות קורעות-לב, עד שאפסו כוחותיו. לפתע, מתוך העייפות הגדולה והחולשה הכבדה, הבחין בדמות לבושת שחורים, מיתמרת ועולה כענן מהכותל ועד לב השמים.

הבין ר' אברהם כי אותה דמות לבושת שחורים היא- היא השכינה הקדושה השרויה בגלות, עטופה שחורים, ומתגוללת בעפרה על בניה הנתונים בצרה ובשביה. כאב חד פילח את ליבו, כל גופו הזדעזע והוא שב ונפל על פניו, בוכה בכי מר: "ציון המסוללת בפז, אוי לי שראיתך בכך!", ומרוב צער התעלף.

בחזיון חלמו ראה את הדמות לבושת השחורים קרבה אליו ומניחה את ידה על פניו, מוחה את דמעותיו ואומרת: "הינחם, בני אברהם, כי יש תקווה, ושבנו בנים לגבולם. עוד אשוב לרחם עליהם ואקבצם".

הקיץ ר' אברהם מעלפנו, ושב להכרתו כשהוא משנן לעצמו את הדברים שראה ושמע.

לעבור כמה ימים החל ר' אברהם במסעו חזרה לעיר צפת. הוא שב אל העיר מאושש, שמח וטוב-לב. כשראהו האר"י, הבחין מיד על פניו כי אמנם התפלל מעומק הלב ואף זכה לחזות בגילוי השכינה.

אמר לו האר"י: "אשריך שזכית לרגע נדיר של גילוי פנים בתוך הסתר-הפנים הגדול של הגלות המרה. כל זאת בזכות שכל חייד השתתפת בצערה של השכינה ומשום שאתה מעיר ומעורר יהודים מדי לילה לבכות את הגלות. מעתה מובטחת לך אריכות ימים".

זכה ר' אברהם ברוכים לחיות בעיר-הקודש צפת עוד עשרים ושתיים שנה ולהמשיך בעבודת ה', על-פי דרכו המיוחדת.

למעט על-ידי שמחה

"משנכנס אב ממעטין בשמחה" (תענית ד, ט). "משנכנס אב" - כשמגיע חודש אב עם דיני האבלות שלו, העצה היא "ממעטין בשמחה". אפשר למעט את האבלות באמצעות שמחה, כי על-ידי השמחה מגיעים לגאולה. (רבי חיים מצאנז)

קריאה זמנית

מגילת איכה היא אחת מחמש המגילות שבמקרא וקוראים בה בתשעה באב, אלא שאת המגילה הזאת אין נוהגים לכתוב על קלף, שלא כשאר המגילות שכתבות על קלף, לפי שהתקווה היא שהקריאה במגילת איכה בתשעה באב היא זמנית בלבד, ובכל יום עתיד היום הזה להתהפך לששון ולשמחה עם בוא הגאולה.

קינת ב'גניזה'

רבי אברהם מצינוב נהג לקנות בכל שנה בערב תשעה באב ספר "קינות" חדש. כשהסתיימה אמירת הקינות בבית-הכנסת היה מניח את הספר בגניזה, ואומר: "מובטחני שבשנה זו יבוא משיח-צדקנו ולשנה הבאה כבר לא יהיה לנו צורך בקינות".

איך אפשר

פעם אחת סיפרו לרבי ברוך ממזיבוז' על רב אחד שחיבר ספר על סדר "קדשים" בתלמוד. אמר רבי ברוך: אין אני מבין כיצד ניתן לחבר ספר על סדר קדשים, הלא כשאני פותח ולומד "איזהו מקומן של זבחים", ואני נזכר באיזה מצב נמצא עכשיו מקומם של זבחים, שחרב בעוונותינו הרבים, מיד מתהפכים בי מעיי ואיני יכול להמשיך.

בימיו של האר"י (רבי יצחק לוריא) ז"ל חי בעיר צפת יהודי ירא-שמים מופלג ותלמיד-חכם גדול, ושמו ר' אברהם הלוי ברוכים. שנים רבות נהג ר' אברהם להשכים קום מדי לילה סמוך לחצות, לסובב בסמטאות העיר, להקיש על דלתות הבתים ולהעיר לעבודת הבורא את תלמידי החכמים והמקובלים הרבים שגדשו את צפת.

לא הייתה חולפת שעה ואלה היו מתנערים מיצועם וממהרים לבתי-הכנסת, כדי לערוך 'תיקון חצות' ולבכות את מר הגלות.

לאחר אמירת 'תיקון חצות' היו הכול לומדים בעיון ובהתנמדה תורת הנגלה והנסתר. בליל של קולות לימוד היה בוקע אז מבתי-הכנסת ומתפשט בחלל האוויר של צפת. סמוך להנץ החמה היו פונים האנשים לטבילה במקווה, ולאחר מכן מתפללים שחרית בנחת ובכוונה.

דמות מרתקת וייחודית היה ר' אברהם. כל ימיו חי בדוחק ובפרישות, ופעל נמרצות לחיזוק כל ענייני הקודש של צפת. הירבה לעסוק בתפילה ובתורה. את עיקר חייו ומעשיו הקדיש לעניין אחד - גלות השכינה.

בכל פעם שהיה עולה עניין הגלות על שפתיו, אפף אותו צער עמוק. הוא היה מוכיח בשער, מעורר להרבות בקינה על בית-המקדש שחרב. כה רבות התעסק בגלות השכינה ובגאולתה, עד שהאר"י בכבודו ובעצמו העיד עליו כי נשמתו היא גלגול של ירמיהו הנביא.

יום אחד נפל ר' אברהם למשכב. מצבו הידרדר והלך עד שהגיע ממש לשערי מוות. טובי הרופאים בסביבה הוזעקו למיטתו, אך הם אמרו נואש. מכרו השלימו בליבם עם המצב, ודומה היה כי גם ר' אברהם עצמו מכין את עצמו ליום המוות.

השמועה על מחלתו האנושה של ר' אברהם הגיעה לאוזני האר"י, והוא מיהר לבקרו. אמר לו האר"י: "דע לך ר' אברהם כי נשלמו ימך, ולא נותר לך עוד זמן רב לחיות, אולם עדיין יש לפניך סיכוי להסיר את רוע הגזירה, לקום ממיטת חוליך ולשוב לאיתנך. זאת, אם תעלה לירושלים, להתפלל ליד שריד בית-מקדשנו, הכותל המערבי. אם תגיע לשם ותפיל תחינה, מעומק הנפש, תזכה לראות את השכינה הקדושה. והיה אם תזכה לכך, מובטח אתה כי תחיה עוד שנים רבות".

כששמע זאת ר' אברהם, גמר בליבו לצאת לירושלים ויהי מה. באותם ימים זה לא היה דבר של מה-בכך. הנסיעה התנהלה על-גבי חמורים, עברה בדרכים לא-סלולות וארכה ימים אחדים. היא גם עלתה סכום כסף שהיה למעלה מהישג-ידו של ר' אברהם.

אף-על-פי-כן קיבל עליו ר' אברהם את המסע. בתוך ימים אחדים חלה התאוששות-מה במצבו, עד שהצליח לרדת ממיטת חוליו ולעמוד על רגליו.

משהתחזק גופו עוד והוא חש עצמו חזק דיו לקראת הדרך הארוכה, מכר את מיטלטלי ביתו, כדי לממן את הנסיעה, שכן עני מרוד היה וכסף מזומן לא היה בידו. כשהכול היה מוכן לנסיעה הסתגר ר' אברהם בביתו שלוש ימים ושלושה לילות, בתענית ובתפילה לקראת המסע. לאחר מכן יצא בדרך לירושלים עיר-הקודש.

דרך ארוכה וקשה עברה על ר' אברהם מצפת לירושלים. כמה פעמים כבר היה נדמה לו שגופו החלוש לא יצליח לעמוד בטלטולי הדרך. רק אמונתו הגדולה נסכה בו כוח, עד שהגיע לירושלים.

כשהגיע לעיר-הקודש לא פנה לאכסניה. הוא שם מיד